

(...)

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2025 r., poz. 111 z późn. zm.) Prezydent Miasta Rzeszowa uznaje, że stanowisko przedstawione we wniosku z dnia 21.05.2025 r. przez (...) zwaną dalej Wnioskodawcą / Spółką, reprezentowaną przez (...) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego z zakresu podatku od nieruchomości, które dotyczy zakwalifikowania dwóch komponentów stacji transformatorowej jest w części dotyczącej:

- komponentu 1 – **prawidłowe**,
- komponentu 2 – **nieprawidłowe**.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 14j § 1 ww. ustawy Ordynacja podatkowa, stosownie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa.

Wnioskodawca zwrócił się z wnioskiem z dnia 21.05.2025 r do Prezydenta Miasta Rzeszowa o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, dotyczącej klasyfikacji w zakresie podatku od nieruchomości dwóch komponentów stacji transformatorowej.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

W zakładzie Wnioskodawcy zlokalizowanym w Rzeszowie znajduje się stacja transformatorowa. Stacja transformatorowa składa się z dwóch komponentów.

Komponent nr 1

Komponent nr 1 składa się z dachu, przegród budowlanych z każdej z czterech stron oraz posadowiony jest na blokach prefabrykowanych (nie jest to płyta fundamentowa). Komponent nr 1 chroni komponent nr 2 od zewnętrznych warunków atmosferycznych, takich jak deszcz, wiatr oraz śnieg.

Komponent nr 2

Wewnątrz komponentu nr 1 znajduje się transformator (komponent nr 2).

Transformator to urządzenie elektryczne, które jest przeznaczone do zamiany parametrów energii elektrycznej. Jego głównym zadaniem jest zmiana napięcia prądu - może je podnosić albo obniżać, w zależności od potrzeby.

Transformator służy do tego, aby dopasować napięcia robocze w poszczególnych obwodach ze sobą współpracujących do konkretnych wymagań - inne napięcie będzie potrzebne, by przesłać energię z elektrowni do np. oświetlenia parkingu, a inne, aby wykorzystywać maszyny w zakładzie.

Tym samym dzięki transformatorowi (samemu urządzeniu) można dopasować prąd do różnych urządzeń i maszyn. Prąd z elektrowni ma zbyt wysokie napięcie i nie nadaje się do bezpośredniego zasilania urządzeń w budynku - należy obniżyć napięcie do odpowiedniego poziomu. Bez tego urządzenia nie dałoby się bezpiecznie i skutecznie zasiląć odpowiednich instalacji, a tym samym prowadzić działalności gospodarczej przez Spółkę.

W świetle powyższego stanu faktycznego Spółka powzięła wątpliwości na gruncie ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2025 r., poz. 707 dalej: upol).

W związku z powyższym, zadano następujące pytania:

- 1) Czy w opisanym stanie faktycznym komponent nr 1 (tj. obudowa posadowiona na blockach betonowych) powinien być zaklasyfikowany jako budynek w rozumieniu art. 1 pkt 1 upol?
- 2) Czy w opisanym stanie faktycznym komponent nr 2 (tj. transformator) podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?

Zdaniem Wnioskodawcy:

- 1) W ocenie Wnioskodawcy komponent nr 1 powinien zostać zaklasyfikowany jako budynek, w rozumieniu art. 1 pkt 1 upol.
- 2) W ocenie Wnioskodawcy komponent nr 2 nie powinien podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.
- 3) Zgodnie z art. 1a pkt 1 upol budynek to: „obiekt wzniesiony w wyniku robót budowlanych, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz który posiada fundamenty i dach, z wyłączeniem obiektu, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność”.

Jednocześnie, w oparciu o art. 1a pkt 2 upol budowlą jest:

- a) „obiekt niebędący budynkiem, wymieniony w załączniku nr 4 do ustawy, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,
- b) elektrownia wiatrowa, elektrownia jądrowa i elektrownia fotowoltaiczna, biogazownia, biogazownia rolnicza, magazyn energii, kocioł, piec przemysłowy, kolej linowa, wyciąg narciarski oraz skocznia, w części niebędącej budynkiem - wyłącznie w zakresie ich części budowlanych,
- c) urządzenie budowlane - przyłącze oraz urządzenie instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, oraz inne urządzenie techniczne, bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem, o którym mowa w lit. a, niezbędne do ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem,
- d) urządzenia techniczne inne niż wymienione w lit. a-c - wyłącznie w zakresie jego części budowlanych,

- e) fundamenty pod maszyny oraz pod urządzenia techniczne, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową - wzniesione w wyniku robót budowlanych, także w przypadku, gdy stanowią część obiektu niewymienionego w ustawie”.

Natomiast zgodnie z art. 1a ust. 2b upol, roboty budowlane to „prace polegające na budowie, odbudowie, rozbudowie, nadbudowie, przebudowie lub montażu, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane” (Dz. U. z 2024 r. poz. 725, 834 i 1222; dalej jako: „Prawo budowlane”). Natomiast, zakres zastosowania tej ustawy wskazano w art. 1 Prawa budowlanego, zgodnie z którym ustawa ta normuje działalność obejmującą sprawy projektowania, budowy, utrzymania i rozbioru obiektów budowlanych oraz określa zasady działania organów administracji publicznej w tych dziedzinach.

Jednocześnie, zgodnie z art. 1a ust. 2c upol poprzez trwałe związanie z gruntem należy rozumieć „takie połączenie obiektu budowlanego z gruntem, które zapewnia temu obiektowi stabilność i możliwość przeciwdziałania czynnikom zewnętrznym niezależnym od działania człowieka, mogącym zniszczyć lub spowodować przemieszczenie lub przesunięcie się obiektu budowlanego na inne miejsce”. Z treści powyższych przepisów wynika, że budynek to obiekt, który łącznie:

- został wzniesiony w wyniku robót budowlanych - czyli pracach polegających na budowie, odbudowie, rozbudowie, nadbudowie, przebudowie lub montażu, do których stosuje się Prawo budowlane;
- jest trwale związany z gruntem - oznacza to, że połączony z gruntem, w taki sposób, że zapewnia temu obiektowi stabilność i możliwość przeciwdziałania czynnikom zewnętrznym niezależnym od działania człowieka, mogącym zniszczyć lub spowodować przemieszczenie lub przesunięcie się obiektu budowlanego na inne miejsce;
- jest wydzielony z przestrzeni przy użyciu przegród budowlanych (zob. poniżej).

Określenie „wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych” zawiera dwie cechy: wydzielenie z przestrzeni i przegrodę budowlaną. Funkcją przegrody budowlanej obiektu budowlanego ma być wyodrębnienie tego obiektu z przestrzeni zewnętrznej w taki sposób, że co do zasady możliwe byłoby opisanie, która część przestrzeni ogólnej należy do przestrzeni obiektu, a która jest przestrzenią zewnętrzną w stosunku do obiektu. Podobnie wskazał NSA w wyroku z 3 listopada 2022 r. i w uchwale z dnia 29 września, sygn. akt III FPS 1/21.

Jak wskazał NSA w wyroku 3 listopada 2022 r., „przegroda budowlana” jako jeden z elementów budynku w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 1 upol, „musi stanowić fizyczną barierę (płaszczyznę), pozwalającą na wydzielenie budynku w przestrzeni. Cechą „przegrody budowlanej” jest faktyczne, a nie iluzoryczne wydzielenie obiektu. Przegroda budowlana musi mieć charakter trwały i musi być konstrukcyjne powiązana z innymi elementami budynku (dachem i fundamentami). Przegroda budowlana nie musi być oczywiście litą ścianą. Cechy przegrody budowlanej spełnia również ściana z otworami okiennymi, drzwiami lub bramą. Za przegrodę budowlaną nie można jednak uznać otwartej przestrzeni pomiędzy słupami lub filarami. Wyznaczona teoretycznie linia między słupami lub filarami nie stanowi fizycznej bariery. Sam fakt zarysowania bryły obiektu przez słupy lub filary nie spełnia warunku istnienia przegrody budowlanej.

- posiada fundamenty i dach.
- **Fundament:** Fundament nie został zdefiniowany w przepisach upol. Natomiast Naczelny Sąd Administracyjny w uchwale z dnia 29 września, sygn. akt III FPS 1/21 wyjaśnił, że: „Fundament należy traktować jako część składową budynku w rozumieniu

cywilistycznym. Podzielić też należy pogląd prezentowany w fachowym piśmiennictwie, że "fundament stanowi budowlany element konstrukcyjny przekazujący na podłoże gruntowe całość obciążeń budowli lub maszyn (w przypadku fundamentu pod maszynę lub urządzenie), wykonany z betonu, żelbetu, murowany z cegieł lub kamieni, rzadziej z drewna". W tym ostatnim przypadku mówi się o tzw. budowlach lekkich (por. R. Czarnota-Bojarski, J. Lewandowski, Fundamenty budowli lądowych - przykłady obliczeń, Warszawa 1978). Akcentuje się również to, że fundament winien być położony poniżej płaszczyzny gruntu, a jego wykonanie musi być związane z realizacją robót ziemnych. W związku z tym wyróżnia się fundamenty płytkie i głębokie (por. B. Horszyńska, Wykonywanie fundamentów, Radom 2005, s. 18). W judykaturze z kolei akcentowało się, że "fundament, przekazując na podłoże gruntowe całość obciążeń budowli, ma zapewniać trwałość konstrukcji, uniemożliwić jej przesunięcie czy zniszczenie przez działanie sił przyrody". Tym samym, fundament pełni funkcję przekazywania obciążeń konstrukcji na grunt. Może być wykonany z betonu, żelbetu, cegieł, kamieni, a rzadziej z drewna. Fundament musi być umieszczony poniżej poziomu gruntu, a jego budowa jest związana z pracami ziemnymi. Jego zadaniem jest zapewnienie trwałości konstrukcji, uniemożliwienie jej przesunięcia lub zniszczenia przez siły natury.

Dach: Upol ani inne przepisy, w tym Prawo budowlane, również nie definiują pojęcia dachu. Wobec czego należy odnieść się do definicji językowej tego pojęcia. Jak NSA w skazał w uchwale z dnia 29 września, sygn. akt III FPS 1/21, dachem jest "konstrukcja osłaniająca od góry budowlę lub teren przed opadami atmosferycznymi, górna część jakiegoś pojazdu, wierzchnia część osłoniętego wnętrza (Słownik języka polskiego PWN, Warszawa 1999, s. 332)". Jak wskazuje się w orzecznictwie, m.in. w wyroku w wyroku NSA z 3 listopada 2022 r., aby obiekt mógł zostać zakwalifikowany jako budynek, przegrody budowlane i dach powinny stanowić zespół nierozłącznie powiązanych ze sobą elementów wzniesionych z materiałów budowlanych tworzących trwale związaną z gruntem jednolitą konstrukcyjnie całość, jaką jest budynek.

- nie może służyć gromadzeniu materiałów sypkich, materiałów występujących w kawałkach albo materiałów w postaci ciekłej lub gazowej, a podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie nie jest pojemność - warunek spełniony.

- Mając na uwadze, że komponent nr 1:
- został wzniesiony w wyniku robót budowlanych - poprzez montaż elementów prefabrykowanych; oraz
- jest trwale związany z gruntem - elementy prefabrykowane zostały połączone z bloczkami betonowymi w taki sposób, że obiektowi zapewniona jest stabilność i możliwość przeciwdziałania czynnikom zewnętrznym niezależnym od działania człowieka, mogącym zniszczyć lub spowodować przemieszczenie lub przesunięcie się tego obiektu na inne miejsce; oraz
 - posiada przegrody budowlane; oraz
 - posiada fundamenty (w postaci bloczków prefabrykowanych); oraz
 - posiada dach

- to powinien zostać uznany za budynek w rozumieniu upol.

Ad 2.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 upol: „Opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane:

- 1) grunty;
- 2) budynki lub ich części;

3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.
Tym samym, jeżeli komponent nr 2 nie będzie w rozumieniu upol:

- 1) gruntem, albo
 - 2) budynkiem lub jego częścią, albo
 - 3) budowlą lub jego częścią zajęłą na prowadzenie działalności gospodarczej;
- to nie będzie podlegał opodatkowaniu podatek od nieruchomości.

Z oczywistych względów komponent nr 2 nie stanowi gruntu.

Tym samym w kolejnym kroku należy zbadać, czy komponent nr 2 może zostać uznany za budynek w rozumieniu upol. Na podstawie bowiem wskazanej wyżej definicji budowli, należy wysnuć zasadę pierwszeństwa opodatkowania jako budynek. Oznacza to, że dopiero brak możliwości opodatkowania obiektu jako budynek prowadzi do analizy, czy ma miejsce jego opodatkowanie jako budowla.

Komponent nr 2 jako budynek

Zgodnie z art. 1a pkt 1 upol, budynek to: „obiekt wzniesiony w wyniku robót budowlanych, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz który posiada fundamenty i dach, z wyłączeniem obiektu, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność”.

Biorąc pod uwagę, że komponent nr 2 nie posiada przegród budowlanych, fundamentów i dachu, to zdaniem Wnioskodawcy nie powinien być opodatkowany jako budynek.

Tym samym należy przejść do analizy, czy komponent nr 2 może być opodatkowany jako budowla.

Komponent nr 2 jako budowla

W tym miejscu Wnioskodawca ponownie przytoczył art. 1a pkt 2 upol, a następnie odniósł się do poszczególnych jego przepisów.

Wg Strony transformatory nie zostały wymienione w załączniku nr 4 do upol. Po drugie komponent nr 2 nie może stanowić instalacji zapewniającej możliwość użytkowania budowli wymienione w załączniku nr 4 zgodnie z przeznaczeniem, przede wszystkim dlatego, że komponent nr 1 stanowi budynek, a nie budowlę.

W rezultacie komponent nr 2 nie jest budowlą w rozumieniu art. 1a pkt 2 lit. a upol.

Komponent nr 2 nie stanowi części elektrowni wiatrowej, elektrowni jądrowej i elektrowni fotowoltaicznej, biogazowni, biogazowni rolniczej, magazynu energii, kotła, pieca przemysłowego, kolei linowej, wyciągu narciarskiego i skoczni. Dodatkowo nie posiada części budowlanych, a wyłącznie część techniczną (transformator).

W rezultacie komponent nr 2 nie jest budowlą w rozumieniu art. 1a pkt 2 lit. b upol.

Obiekt może zostać opodatkowany jako budowla w rozumieniu art. 1a pkt 2 lit. c upol, jeżeli - bez względu na okoliczność, czy stanowi przyłącze, urządzenie instalacyjne albo inne urządzenie techniczne -- musi być niezbędny do użytkowania innej budowli lub budynku zgodnie z przeznaczeniem.

Natomiast w opisanym stanie faktycznym komponent nr 2 nie jest obiektem niezbędnym do użytkowania komponentu nr 1 zgodnie z przeznaczeniem. Zależność pomiędzy tymi obiektami jest odwrotna. To komponent nr 1 chroni komponent nr 2 od zewnętrznych warunków atmosferycznych, takich jak deszcz, wiatr oraz śnieg. Tym samym bez komponentu nr 2, komponent nr 1 w dalszym ciągu mógłby pełnić swoją funkcję ochronną. Komponent nr 2 nie jest zatem wg Strony urządzeniem budowlanym, w rezultacie czego nie jest budowlą w rozumieniu art. 1a pkt 2 lit. c upol.

Dalej Wnioskodawca napisał, że komponent nr 2 nie składa się z żadnych części budowlanych, jedynie z części technicznej (transformator). Tym samym nawet w przypadku, gdy komponent 2 został uznany za „urządzenie techniczne inne niż wymienione w lit. a-c”, to nie jest możliwe jego opodatkowanie. Opodatkowaniu w tym przypadku podlegają wyłącznie części budowlane, których komponent nr 2 nie posiada.

W rezultacie komponent nr 2 nie jest budowlą, zdaniem Strony, również w rozumieniu art. 1a pkt 2 lit. d upol.

Z oczywistych względów komponent nr 2 nie stanowi fundamentu, a jedynie urządzenie techniczne (transformator), w rezultacie komponent nr 2 nie jest budowlą, jak twierdzi Strona, w rozumieniu art. 1a pkt 2 lit. e upol.

W ocenie Prezydenta Miasta Rzeszowa: w świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy dotyczące obiektu (komponentu) 1 - jest prawidłowe, natomiast stanowisko Wnioskodawcy dotyczące obiektu (komponentu) 2 - jest nieprawidłowe.

Na wstępie należy zauważyć, że Strona w zadany pytanie, sformułowanym na stronie 2 wniosku, a dotyczącym zakwalifikowania komponentu 1 jako budynku w oparciu o przepisy upol przywołała przepis art. 1 pkt 1 upol, który mówi, że ustawa normuje podatek od nieruchomości. Zadała również pytanie, czy w opisanym stanie faktycznym komponent 2 (transformator) podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Definicja budynku jako obiektu wzniesionego w wyniku robót budowlanych wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, trwale związanego z gruntem, wydzielonego z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz który posiada fundamenty i dach, z wyłączeniem obiektu, w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność, zawarta jest w art. 1a ust. 1 pkt 1 upol.

Wnioskodawca cytując w dalszej części wniosku tę definicję opisał jednocześnie każdą z przesłanek pozwalających zakwalifikować dany obiekt do budynku i odniósł te cechy do obiektu nazwanego komponentem nr 1.

Prezydent Miasta Rzeszowa nie ma wątpliwości co do spełniania przez obiekt 1 wszystkich tych cech kwalifikujących go do budynku, które przez Stronę zostały

jednoznacznie wyartykułowane, jednakże zauważa, że sprawa fundamentów tego obiektu nie została już tak jednoznacznie stwierdzona we wniosku, gdyż Strona poinformowała, że obiekt jest posadowiony na blokach prefabrykowanych „nie jest to płyta fundamentowa”, natomiast, zdaniem organu podatkowego, brak jest w opisie jasnego określenia co do związania obiektu z gruntem, poprzez zagłębienie jego części stanowiącej fundament w podłożu. Co prawda Wnioskodawca następnie dywaguje we wniosku na temat roli fundamentów w utrzymaniu stabilności obiektów jakimi są budynki, materiału z jakiego fundament może być wykonany, a także tego że „fundament musi być umieszczony poniżej poziomu gruntu, a jego budowa jest związana z pracami ziemnymi”, jednakże nie stwierdza jednoznacznie, że w tym przypadku spełniona jest ta przesłanka. Pomimo tego, że Wnioskodawca nie napisał jednoznacznie, że obiekt numer 1 posiada fundamenty jako część zagłębioną w gruncie, a nawet napisał, iż obiekt nr 1 nie posiada płyty fundamentowej, to jednak

organ podatkowy przyjmuje, że takie połączenie obiektu z gruntem istnieje, gdyż Strona napisała o tej przesłance jako warunku uznania obiektu za budynek, a należy przypomnieć, że rolą organu podatkowego przy wydawaniu interpretacji nie jest prowadzenie postępowania wyjaśniającego jak w postępowaniu podatkowym.

Skoro obiekt nr 1, jak należy przyjąć za Stroną, posiada wszystkie cechy budynku, a jednocześnie nie jest wyłączony z definicji budynku jako obiekt w którym są lub mogą być gromadzone materiały sypkie, materiały występujące w kawałkach albo materiały w postaci ciekłej lub gazowej, którego podstawowym parametrem technicznym wyznaczającym jego przeznaczenie jest pojemność, pozostaje stwierdzić, że Wnioskodawca prawidłowo zakwalifikował przedmiotowy obiekt nr 1 do budynków.

Należy również stwierdzić, że mimo, iż słusznie Strona oddzielnie kwalifikowała oba obiekty (zewnątrzny i wewnętrzny), w pierwszej kolejności obiekt nr 1 do budynków, to następnie przecząc niejako sama sobie, stwierdziła, że skoro ten 1 obiekt jest budynkiem, to obiekt wewnętrzny nie może być budowlą, co wywiodła z brzmienia art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. a upol, który stanowi, że budowla to obiekt niebędący budynkiem, wymieniony w załączniku nr 4 do ustawy, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem.

Wobec powyższego należy wyjaśnić, że obiekt nr 1 posiadający cechy budynku nie może być równocześnie budowlą, gdyż w pierwszej kolejności zgodnie z ustawą powinny być stosowane przesłanki kwalifikujące dany obiekt do budynków, a dopiero w drugiej kolejności w przypadku negatywnej weryfikacji do budowli, natomiast obiekt wewnętrzny nr 2 przez to, że znajduje się wewnątrz budynku nie może być wyłączony ad hoc z opodatkowania, bez uprzedniego sprawdzenia czy jego cechy kwalifikują go do budowli zdefiniowanych w upol, tylko z tego względu że obiekt zewnętrzny został już zakwalifikowany jako budynek.

Pora w tym miejscu przywołać art. 1a ust. 1 pkt 2 lit. c upol, który stanowi, że budowla jest to urządzenie budowlane do którego kwalifikuje się przyłącze oraz urządzenie instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, oraz inne urządzenie techniczne, bezpośrednio związane z budynkiem lub obiektem, o którym mowa w lit. a, niezbędne do ich użytkowania zgodnie z przeznaczeniem.

Drugi obiekt znajdujący się wewnątrz budynku jest zdaniem organu podatkowego budowlą wymienioną w ww. przepisie jako urządzenie budowlane będące urządzeniem technicznym, bezpośrednio związanym z budynkiem, niezbędnym do jego użytkowania, zgodnie z jego przeznaczeniem.

Cytując Wnioskodawcę „Prąd z elektrowni ma zbyt wysokie napięcie i nie nadaje się do bezpośredniego zasilania urządzeń w budynku - należy obniżyć napięcie do odpowiedniego poziomu. Bez tego urządzenia nie dałoby się bezpiecznie i skutecznie zasiląć odpowiednich instalacji, a tym samym prowadzić działalności gospodarczej przez Spółkę” należy bezsprzecznie stwierdzić, że jest to urządzenie niezbędne nie tylko do prawidłowego funkcjonowania ale do bezpiecznego funkcjonowania budynku, w którym jest zakład przemysłowy. Tak więc warunek wynikający z powyższego przepisu, tzw. niezbędności do funkcjonowania zgodnie z przeznaczeniem, w tym przypadku budynku zakładu, jest poprzez obiekt nr 2 spełniony. Jest to niewątpliwie

zewnątrzny, autonomiczny od budynku (zakładu) obiekt umożliwiający jego bezpieczne funkcjonowanie, pełniący wobec tegoż budynku rolę służebną poprzez związek użytkowy tego urządzenia z budynkiem, a przez to bezpośrednio z nim związany, znajdujący się na terenie tej samej nieruchomości Strony.

Trzeba zaznaczyć, że „bezpośredni związek” nie jest zdefiniowany w upol, wobec czego, przyjmując potoczne znaczenie tego pojęcia jako: w najbliższym otoczeniu, w najkrótszej drodze, bez pośredników, zdaniem organu podatkowego, również ta definicja potwierdza spełnienie w tym przypadku przesłanki bezpośredniości.

POUCZENIE

Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi na interpretację z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, 35-016 Rzeszów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej interpretacji (art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. z 2024 r. poz. 935 z późn. zm).

Skargę do WSA wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 ww. ustawy), za pośrednictwem Prezydenta Miasta Rzeszowa (art. 54 § 1 ww. ustawy).

Otrzymują:

- 1) Adresat,
- 2) Podkarpacki Urząd Celno-Skarbowy w Przemyśle,
- 3) aa.

Prezydent Miasta Rzeszowa

Konrad Fijołek

(podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)